

Курочка В.М.

асистент,

Київський національний університет

імені Тараса Шевченка

ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА У ВУЗІ: ВЧАСНА РЕАКЦІЯ НА ВИКЛИКИ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА

Актуальність даної теми обумовлена необхідністю вчасного реагування вищих навчальних закладів України на виклики інформаційного суспільства та виваженого переформатування сучасної вузівської освіти при збереженні досвіду і традицій, з обов'язковим врахуванням особливостей сьогоденного покоління студентів.

На сьогодні в нашій країні зростає інтерес до дистанційного навчання, в процесі якого задіяні можливості сучасних інформаційних технологій, використовується позитивний досвід європейських вищих навчальних закладів та враховуються особливості сприйняття і засвоєння інформації сьогоденними студентами, для яких цифрові технології стали важливою, невід'ємною частиною їх життя, отримання знань і фахової освіти: використання ресурсів дистанційного навчання сприяє навчальному процесу суголосно викликам і потребам часу, підготовці високоосвічених конкурентноспроможних фахівців.

Оскільки поняття «дистанційне навчання» має свої аспекти і є декілька підходів до його розуміння, на наших теренах в цей термін вкладається різний зміст. Тому в реаліях нашого часу і досвіду, – успішне проведення дистанційного навчання в КНУ імені Тараса Шевченка на початку II семестру (один місяць), цим терміном нами позначається самостійне позааудиторне (звичні пари не відбуваються) опрацювання студентами отриманих від викладача завдань. Ці завдання виконуються студентами за планом самостійної роботи (затвердженої відповідною кафедрою та факультетом), що містить обсяги, терміни, критерії якості засвоєння матеріалу, список електронних ресурсів, обов'язкової та рекомендованої літератури; дистанційне навчання проходить без участі викладача, але під його методичним керівництвом у вигляді консультацій: за допомогою електронної пошти, Scure, форумів.

Ефективність засвоєння матеріалу, винесеного на самостійну роботу, оцінюється під час і після завершення дистанційного навчання за різними (відповідно до спеціалізації) видами робіт, згідно з чинними шкалами оцінювання – українською та ЄКТС.

Слід зауважити такий важливий фактор, що приймається до уваги в дистанційному навчанні як врахування особливостей сприйняття інформації сьогоденними студентами «міленіалами»: поколінням цифрових технологій, яке виростало з інтернетом та різноманітними девайсами, що стали частиною його життя. В країнах пострадянського простору, з врахуванням тенденцій, які проявились тут в пізніший час, ніж зазначений авторами теорії поколінь

В. Штраусом та Н. Хоувом, рік народження представників цього покоління починається приблизно з нульових: це і є ті студенти, які навчаються сьогодні. Для них характерна висока швидкість сприйняття інформації і вони починають нудьгувати, коли її мало; при цьому їх «не дуже цікавлять традиційні методи подачі інформації» [1, с. 130], їм легко самостійно знайти в інтернеті потрібне, для них не існує мовних бар'єрів, – тому форми навчання цієї генерації студентів потребують відповідної адаптації.

Власний менеджмент засвоєння знань при дистанційному навчанні дає можливість студентам знайти гнучкий графік самостійного вивчення запланованого матеріалу, оптимально структурувати його, зробити процес засвоєння більш продуктивним і ефективним та суттєво зекономити час: ці аспекти є дуже важливими для покоління інформаційних технологій, оскільки «найбільшою цінністю для «міленіалів» є контроль над власним життям, часом і роботою» [2].

Дистанційне навчання зміцнює як навички та уміння самостійної роботи так і відповідальності за зроблене, посилює мотивацію: студенти більш активно і міцно засвоюють матеріал, керуючи якістю своєї освіти, адже «представники цього покоління роблять акцент на компетенціях, які можна використати в реальному житті» [3]. Зацікавлення, що виникає під час опрацювання обов'язкового обсягу самостійної роботи, нерідко виливається в розширення обсягу роботи, реалізації з ініціативи студентів їх власних навчальних та наукових інтересів, що сприяє підвищенню фахового рівня і зміцненню конкурентоспроможності майбутніх фахівців на українському та світовому ринках праці.

Дистанційне навчання як збільшення об'єму самостійної роботи в структурі навчальних планів і програм відповідає досвіду і практиці європейських вузів та ряду науково-педагогічних і організаційно-методичних вимог щодо модернізації освіти в Україні.

Важливою щодо оцінки ефективності дистанційного методу навчання є думка студентів, які оцінюють його позитивно, вбачаючи в такій організації навчального процесу велику практичну користь.

Враховуючи вищеописані аспекти можна зробити висновок щодо ефективності та доцільності застосування дистанційного навчання для подальшого вдосконалення рівня освіти в вищих навчальних закладах України. Але слід зауважити, що оптимально цей метод працює у виваженому поєднанні з традиційними формами навчання, що необхідно приймати до уваги при плануванні навчального процесу.

Список використаних джерел:

1. Зикерман Т., Линдер Д. Как пробиться сквозь шум и завладеть влиянием сотрудников и клиентов / Т. Зикерман, Д. Линдер. – М.: Манн, Иванов и Фербер, 2014. – 272 с.
2. Амосова К., Хто такі «міленіали», і як навчати таких студентів [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://life.pravda.com.ua/columns/2018/01/16/228473>.
3. Рубене З. Важно ли для поколения Миллениалов образование? [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.baltic-course.com/rus/opinion/?doc=137973.